

Ischering: Jeg skal slet ikke gaae ind paa at forhandle den foreliggende Post om Theatret, men jeg skal kun gjøre opmaerkksom paa, at dette sidste Raisonnement neppe er rigtigt. Lønningslovens Bestemmelser hidrøre jo fra Ministeriets Forslag; Ministeriet har foreslaaet dette i Lønningsloven, for at Theatret af de Midler, som dengang stod til dets Raadighed, ogsaa kunde anvende det Fornødne til Sædtillæg; men derimod er der ikke givet det det allermindste Haab om, at det skulde faae noget Særligt af Statskassen til Sædtillæg; det blev ligesuldt ved at staae som et afsluttet Institut, som blev baaret af sine egne Midler. Disse 15,000 Rb. ere givne, fordi man begreb, at ved en ny Udgift af den Art som den, der paa eengang og pludselig kom paa Theaterbestyrelsen, skjøndt med Ministeriets Vidende og paa dets Opfordring, kunde der trænges til et Tillæg i Overgangstiden; saaledes fik Theatret disse 15,000 Rb., og man er bleven ved med disse 15,000 Rb., som jeg tror af en Slags Barmhertighed mod Theaterbestyrelsen. Man faae, at den derved havde bragt sig i en vanskkelig Stilling, men dette gjør det ikke nødvendigt og kan heller ikke bruges som et Argument for at bevilge de øvrige 10,000 Rb., der kun kunne staae som en ny Barmhertighed mod Theaterbestyrelsen for at vise, at den Fallit, som den maa komme til, vil man ikke drive frem, forinden den ligger i Naturens Orden. Det, der er at bebrejde Ministeriet i denne Sag, det er den Haardnakkethed, hvormed det bliver ved at holde paa et Institut, som ikke kan opretholdes i den Stikkelse, det har.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal omtale Endringsforslagene i den Rækkefølge, hvori de ere stillede. Der er da først under Nr. 1 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at de 3,500 Rb. som Bidrag til Opførelse af et Kapel ved Taarbæl skulde nægtes bevilgede. Det glæder mig, at Formanden for Forslagsstillerne har faaet en Oplysning om, at der vil blive sørget for Kapellets Vedligeholdelse; jeg er da i det lykkelige Tilfælde, at han ikke behøver at have nogen Tillid til mine Ord i den Henseende, da han

har faaet en privat Underretning fra en Mand, som han har fuldstændig Tillid til, men dette har jo egentlig ikke Noget at gjøre med den her foreliggende Sag, thi da det er stillet som en Betingelse, at der skal være sørget for Vedligeholdelsen, inden Udbetalingen af de 3,500 Rb. finder Sted, saa er det en Selvfølge, at de ikke ville blive udbetalte, inden denne Betingelse er bleven opfyldt. Den ærede Formand for Forslagsstillerne savnede en heel Deel Oplysninger; man skulde troe, at vi her havde med en Sag at gjøre, der først nu var kommen ind ved denne Lovs tredje Behandling, men det er saalangt fra at være Tilfældet, at det af Rigsraadets Forhandlinger vil sees, hvorledes denne Sag er bleven drøftet med stor Omhu og seet fra alle Sider og Kanter, og disse Forhandlinger foreligge offentligt og kunne navnlig ikke være det ærede Medlem ubekendte, da han jo selv er Medlem af Rigsraadet. Jeg skal imidlertid, naar det skulde være gaaet ham ubeleget i Glemme, hvad der i den Henseende er passeret, gjerne kortelig gjentage de Grunde, som tale for denne Sag. Det hænder mig ikke sjældent, at naar jeg har forelagt et Lovforslag, og det ikke lykkes mig at sætte en eller anden Bestemmelse igjennem, saa finder man dog bagefter, at det kunde have været godt, om den eller den Bestemmelse var bleven optagen i Loven. I Udkastet til Synsloven, for at kalde den med et kort Navn, var der optaget den Bestemmelse, at forsaavidt det fandtes, at en Kirke trængte til Udvidelse, saa skulde Kirkeeieren være forpligtet til at udvide den — det var udtalt klart og bestemt — men det var dernæst ogsaa bestemt, at forsaavidt man fandt, at det var hensigtsmæssigere at bygge en ny Kirke end at udvide den gamle, saa skulde Kirkeeieren være forpligtet til at bidrage saa meget til Opførelsen af en ny Kirke, som Udvidelsen af den gamle Kirke vilde koste. Disse Bestemmelser bleve imidlertid under Behandlingen underkastede væsentlige Forandringer; det blev ikke tydeligt og bestemt udtalt i Loven, at der paahvilede Kirkeeieren en saadan Pligt, men det blev stillet hen, som om man først skulde have en Dom i denne Sag; derved gjorde man denne Kirkeeiers Forpligtelse, som efter min Mening var meget utvilsom,